

Dotyczy: ogłoszenie „Roku Sługi Bożego ks. Stanisława Szulmińskiego”

**Drogie Siostry i Drodzy Bracia
w komunii charyzmatu św. Wincentego Pallottiego,**

W pallotyńskiej świadomości po II wojnie światowej istniało głębokie przekonanie, że trauma wojenna, będąca wynikiem okupacji niemieckiej (od 1 września 1939 r.) a potem sowieckiej (od 17 września 1939 r.), zrodziła również akty bohaterskiej odwagi i heroizmu, aż do przelania krwi i oddania życia w obronie wiary i Ojczyzny. Potwierdzeniem tego jest m.in. 108 błogosławionych męczenników II wojny światowej, wyniesionych na ołtarze przez św. Jana Pawła II 13 czerwca 1999 r. w Warszawie, w tym dwóch naszych Współbraci: bł. Józefa Jankowskiego i bł. Józefa Stanka. Kolejny zbiorowy proces beatyfikacyjny, prowadzony przez Diecezję Pelplińską i znajdujący się już w Watykanie, objął następnych naszych Współbraci, Sługi Boże: ks. Franciszka Bryję, ks. Franciszka Kiliana, ks. Norberta Jana Pellowskiego, ks. Jana Szambelańczyka, br. Pawła Krawcewicza.

Wielkim nieobecnym w powyższym gronie jest ks. Stanisław Szulmiński. Już bowiem pallotyńska VIII Kapituła Generalna (Rzym, 1947 r.) - czyli w dwa lata po zakończeniu II wojny światowej i w sześć po męczeńskiej śmierci – widziała ks. Stanisława Szulmińskiego jako kandydata na ołtarze, i poleciła gromadzenie materiałów, dokumentujących Jego życie i męczeństwo. W popularyzowanie Osoby i życia ks. Szulmińskiego angażowali się w sposób szczególny współbracia, dla których ks. Stanisław był znany jako nowicjusz, czy następnie wychowawca i ojciec duchowny pallotyńskiej młodzieży. Szczególne zasługi na tym polu położyli ks. Henryk Popiel i ks. Eugeniusz Weron, którzy nie tylko znali Go osobiście, ale utrwalali Jego postać w spuściźnie piśmienniczej i w kwerendzie dokumentującej okoliczności Jego śmierci.

Dziedzictwo ks. Stanisława Szulmińskiego było żywe szczególnie we wspólnocie seminaryjnej i nowicjackiej. W roku 1981, w 40 rocznicę Jego męczeńskiej śmierci, w kościele parafialno-seminaryjnym w Ołtarzewie, odsłonięta została tablica pamiątkowa: *„Ku czci świątobliwego kapłana Stanisława Szulmińskiego, zmarłego w obozie pracy /Uchta/, w dniu 27.XI.1941 r. za sprawę pojednania Kościoła Prawosławnego z Kościołem Katolickim”*. Dziesięć lat później, (1991), upamiętniając 50 rocznicę śmierci ks. S. Szulmińskiego, zorganizowano w Ołtarzewie sympozjum naukowe, a na wszystkich pallotyńskich placówkach w homiliach prezentowano życie i dzieło ks. S. Szulmińskiego. W okresie od 27.XI.1991 r. do 27.XI.1992 r. ogłoszono i zorganizowano *„Rok Księdza Stanisława Szulmińskiego”*.

Kiedy w 1985 r. został powołany przy Zarządzie Prowincji Chrystusa Króla w Warszawie Ośrodek Postulacji, jedną z głównych jego misji miały być prace przygotowujące do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego ks. S. Szulmińskiego.

Pierwszym dyrektorem Ośrodka Postulacji został mianowany ks. Roman Forycki (do 1993), a od tego czasu funkcję tę pełnił do swojej śmierci w roku 2017 ks. Henryk Kietliński.

Krokiem milowym w staraniach o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego ks. S. Szulmińskiego był rok 2003. W tymże roku ksiądz arcybiskup Tadeusz Kondrusiewicz z Moskwy rozpoczął w Petersburgu proces beatyfikacyjny abpa Edwarda Profitlicha i Jego 15 Towarzyszy, wśród których znalazł się ks. Stanisław Szulmiński.

Impas zasadniczego procesu beatyfikacyjnego w Petersburgu, jak też inne nieprzewidziane okoliczności i trudności geopolityczne sprawiły, że dnia 31 stycznia 2018 r. Postulator procesu beatyfikacyjnego w Petersburgu poinformował pisemnie Wyższego Przełożonego Prowincji Chrystusa Króla w Warszawie o zmniejszeniu liczby kandydatów na ołtarze w procesie rosyjskim (z 16 do 8), i o wyłączeniu z tej grupy również ks. Stanisława Szulmińskiego.

Nieodżałowanej pamięci ks. Jan Korycki, ustanowiony nowym dyrektorem Ośrodka Postulacji przy Zarządzie Prowincji Chrystusa Króla, w roku 2017 podjął skuteczne starania, dotyczące wznowienia procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Szulmińskiego. Życzliwość Pasterza Diecezji warszawsko-praskiej, ks. bpa Romualda Kamińskiego, sprawiła, że stało się możliwe dopełnienie delikatnych procedur prawno-administracyjnych w korespondencji z ks. abpem Paulo Pezzi z Moskwy i watykańską Kongregacją Spraw Kanonizacyjnych. Jej efektem stał się dzień 12 października 2018 r., w którym Biskup Diecezji warszawsko-praskiej, przewodniczył pierwszej sesji indywidualnego procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Szulmińskiego, na szczęblu diecezjalnym: *super martyrio Servi Dei Stanisłai Szulmiński in odium Fidei, uti fertur, interfecti*.

Każdy inicjowany proces beatyfikacyjny - z natury rzeczy - jest odpowiedzią Kościoła na głębokie przeświadczenie wiernych i ich swoisty zmysł wiary, który przynagla do ukazania konkretnego człowieka jako przykładu bezgranicznego oddania się Chrystusowi i w Nim człowiekowi. Procedury procesowe, niezwykle szczegółowe i prawnie opisane, nie mogą być prowadzone poza kontekstem wiary i bez klimatu zapotrzebowania kościoła partykularnego, z którego wywodzi się kandydat na ołtarze.

Drogie Siostry, Drodzy Bracia,

Niniejszym listem ogłaszamy w obu polskich prowincjach Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego; w polskiej prowincji Zgromadzenie Sióstr Misjonek Apostolstwa Katolickiego oraz w Zjednoczeniu Apostolstwa Katolickiego w Polsce „Rok Sługi Bożego Stanisława Szulmińskiego”, który będzie celebrowany w dniach od 27 listopada 2020 do 28 listopada 2021. Pragniemy, aby był to czas szczególnego przygotowania do obchodów 80. rocznicy chwalebnej śmierci Sługi Bożego. Będziemy

SZULMIŃSKI 2021

jak i *ad extra*, czyli w prowadzonych parafiach, wspólnotach i grupach apostołskich). Pomocą w przeżywaniu tychże „miesięcznic” będą materiały przygotowane i przesyłane każdego miesiąca z Ośrodka Postulacji. Zwieńczeniem „Roku Sługi Bożego” będzie sympozjum (27-28 listopada 2021), zorganizowane przez ołtarzewską Alma Mater, Instytut Pallottiego i Ośrodek Postulacji.

Na zakończenie listu ogłaszającego „Rok Sługi Bożego ks. Stanisława Szulmińskiego” przywołajmy słowa wyjęte z „*Tertio Millenio Adveniente*”: „*W naszym stuleciu wrócili męczennicy. A są to często męczennicy nieznani, jak gdyby „nieznani żołnierze” wielkiej sprawy Bożej. Jeśli to możliwe ich świadectwa nie powinny zostać zapomniane w Kościele. Zgodnie z sugestią Konsystorza trzeba, ażeby Kościoły lokalne, zbierając konieczną dokumentację, uczyniły wszystko dla zachowania pamięci tych, którzy ponieśli męczeństwo. Będzie to miało niewątpliwie charakter i wymowę ekumeniczną. Chyba najbardziej przekonujący jest ten ekumenizm świętych, męczenników. Communio sanctorum mówi głośniejsz niżeli podziały*” (nr 37).

Nie mamy wątpliwości, że Sługa Boży Stanisław Szulmiński zapisał się najpiękniejszymi zgłoszkami na kartach historii Kościoła i całego Zjednoczenia. Pozostaje on dla nas wzorem, który musimy ciągle na nowo odkrywać. Dlatego ufamy, że rozpoczynający się „Rok Szulmińskiego” będzie błogosławionym czasem dla całego Dzieła Zjednoczenia. Zechciejmy przeżyć ten czas jak najowocniej, aby wzrastała w nas wiara i wdzięczność Bogu za Jego łaski jakie wyświadczył nam powołując do Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego ks. Stanisława. Niech jego słowa staną się również naszą modlitwą: „Ojczy i Boże nasz w niebie, dziękuję Ci za tak piękne powołanie do kongregacji pallotyńskiej. (...) Wierzę mocno, że Bóg mnie przywiódł do Stowarzyszenia i dlatego wszelkie trudności starałem się zawsze pokonać i pragnę wytrwać w Stowarzyszeniu do śmierci” (z *Listu do generała pallotynów*; 31.8.1937).

Dano w Warszawie, dn. 1 listopada A.D. 2020

s.M. Iwona Nadziejko SAC
przełożona polskiej prowincji ZSMAR

Marek Kalka
Przewodniczący KRK ZAK

ks. Zenon Hanas SAC
przełożony prowincji warszawskiej SAC

ks. Zdzisław Szmieichel SAC
przełożony prowincji poznańskiej SAC

